

SvětHersh: Jak Amerika vyhodila do vzduchu Nord Stream

myslpolska.info/2023/02/12/hersh-jak-ameryka-wysadzila-nord-stream

12 lutego 2023

Wspomóż
„Myśl Polska”

Fundacja Narodowa im. Romana Dmowskiego

nr rachunku 41 1090 1229 0000 0001 4746 0009

tytułem „Wsparcie dla Myśli Polskiej”

The New York Times to nazvaly „tajemstvím“, ale byly to Spojené státy, které provedly tajnou námořní operaci, o které jsme doted’ nic nevěděli.

Americké námořní potápěčské a záchranné středisko se nachází na stejně neznámém místě – podél bývalé vedlejší silnice v Panama City, nyní rozvíjejícím se letovisku na jihozápadě Floridy, 70 mil jižně od hranic s Alabamou. Zařízení, ve kterém se nachází, je stejně nenápadné jako jeho umístění – šedé, betonové budovy z období po druhé světové válce, připomínající budovy nějaké odborné školy na západní straně Chicaga. Podél nyní vede čtyřproudá silnice s automatickou prádelnou a taneční školou.

V tomto středisku se již mnoho desetiletí cvičí nejlepší hlubinné potápěče, kteří později odcházejí k americkým vojenským jednotkám po celém světě s dovednostmi využitelnými pro dobré účely – čištění přístavů a pobřeží od různého šrotu a nevybuchlé munice, rovněž pomocí C4; ale také špatné – vyhození vrtných souprav do povětří, ucpání vstupních ventilů podmořských elektráren, zničení zámků na klíčových přepravních kanálech. Resort Panama City, kde se nachází druhý největší krytý bazén v Americe, byl tím nejvhodnějším místem pro nábor těch nejlepších, nejdiskrétnějších absolventů potápěčské školy, kteří úkol úspěšně splnili v hloubce 80 metrů pod hladinou. Loni v létě Baltské moře.

Podle zdroje s přímým přístupem ke zprávám o operačním plánování loni v červnu pod rouškou otevřeného cvičení NATO známého jako BALTOPS 22 potápěči námořnictva nainstalovali dálkově aktivované výbušniny, které o tři měsíce později zničily tři ze čtyř strun: Severní plynovod.

Dva z nich, známé jako Nord Stream 1, zásobovaly Německo a velkou část západní Evropy levným ruským zemním plynem přes deset let. Další dva s názvem Nord Stream 2 již byly dokončeny, ale ještě nebyly uvedeny do provozu. S příchodem ruských jednotek k ukrajinské hranici a vypuknutím nejkrvavějšího konfliktu v Evropě po roce 1945 prezident **Joe Biden uznal, že tyto plynovody jsou pro Vladimira Putina** nástrojem, jak využít plyn jako zbraň k dosažení svých politických a územních ambicí.

Když byla požádána o komentář, mluvčí Bílého domu **Adrienne Watsonová** napsala e-mail: "Není to pravda a je to úplná fikce . " Mluvčí Ústřední zpravodajské služby (CIA), **Tammy Thorp** , vyprávěla v podobném duchu: "Tvrzení je zcela a hluboce nepravdivé . "

Bidenovo rozhodnutí sabotovat ropovody přichází po více než devíti měsících, což vedlo k různým závěrům tajných vnitřních diskusí v rámci washingtonských výborů pro národní bezpečnost o tom, jak tohoto cíle dosáhnout. Po většinu tohoto období nešlo o to, zda operaci vůbec provést, ale jak utajit, kdo za ni nese odpovědnost.

Existoval významný formální důvod využít absolventy školy extrémního potápění z Panama City. Potápěči patřili výhradně k námořnictvu, nepodléhali Velitelství speciálních operací USA, jehož utajované operace musí být hlášeny Kongresu a musí je nejprve schválit Senát a Sněmovna reprezentantů, tzv. Gang osmi . Mezitím, již ve fázi plánování na konci roku 2021 a v prvních měsících roku 2022, udělala Bidenova administrativa vše pro to, aby se únikům zabránilo.

Prezident Biden a jeho lidé ze zahraničí – poradce pro národní bezpečnost **Jake Sullivan**, ministr zahraničí **Tony Blinken** a náměstkyně ministra zahraničí pro politické záležitosti **Victoria Nulandová** – se soustavně netajili svým nepřátelstvím vůči plynovodům, které spojovaly dva přístavy na severozápadě Ruska, poblíž estonské hranice, se severním Německem, procházející poblíž dánského ostrova Bornholm.

Victoria Nulandová.

Přímá cesta, která obcházela tranzit přes Ukrajinu, byla vysněným dárkem pro německou ekonomiku, která se těšila z nadbytku levného ruského zemního plynu, který stačil pro průmysl i na vytápění domácností, a navíc německé firmy mohly jeho přebytky prodávat po celém západním Evropě. Akce, jejíž iniciativa se zrodila v administrativě, porušila prohlášení Spojených států o omezení přímého střetu s Ruskem. Její utajení bylo zásadní.

Od samého počátku byl Nord Stream 1 Washingtonem a protiruskými zeměmi NATO vnímán jako ohrožení západní dominance. Jejím provozovatelem je společnost registrovaná ve

Švýcarsku v roce 2005, Nord Stream AG , jejímž akcionářem je Gazprom, ruská kotovaná společnost generující gigantické zisky pro své akcionáře, kterým dominují oligarchové ovládaní Putinem. Gazprom vlastnil 51 % akcií operátora, zbývajících 49 % vlastnily evropské energetické koncerny – francouzský, nizozemský a dva německé, které měly právo prodávat levný plyn místním distribučním společností z Německa a západní Evropy. Zisky Gazpromu šly také do ruského rozpočtu, na který v některých letech tvořily prostředky z prodeje ropy a plynu až 45% veškerý výtěžek.

Americké politické obavy byly oprávněné: Putin získával tolik potřebný dodatečný zdroj příjmů, zatímco Německo a zbytek západní Evropy se staly závislými na levném plynu dodávaném Ruskem, což zároveň snížilo závislost Evropy na Americe. Ve skutečnosti se přesně to stalo. Mnoho Němců považovalo Nord Stream 1 za součást implementace známého konceptu Ostpolitik kancléře **Willyho Brandta** , který měl umožnit poválečnému Německu a dalším evropským zemím zotavit se z devastace druhé světové války a umožnit levný ruský plyn. které mají být použity k podpoře prosperujících západoevropských trhů a ekonomik.

Jake Sullivan.

Nord Stream 1 byl tedy hrozbou z pohledu NATO a Washingtonu, zatímco Nord Stream 2, jehož výstavba byla dokončena v září 2021 a který by v případě schválení provozu německými regulačními úřady zdvojnásobil dodávky levného plynu do Německa a západní Evropy. Tento další plynovod by pokryl více než 50 % ročních německých potřeb plynu. Proto rostlo napětí mezi Ruskem a NATO, které dále eskalovala agresivní zahraniční politika Bidenovy administrativy.

Opozice vůči Nord Stream 2 se zaktivizovala v předvečer Bidenovy inaugurace v lednu 2021, kdy republikánští senátoři v čele s **Tedem Cruzem** z Texasu neustále upozorňovali na problém levného ruského plynu během Blinkenovy nominační procedury na ministra zahraničí. Právě tehdy většina Senátu schválila zákon, o kterém Cruz řekl Blinkenovi "*zastavil spuštění ropovodu* ." Mezitím německá vláda v čele s **Angelou Merkelovou** v té době vyvinula obrovský politický a ekonomický tlak na spuštění druhého plynovodu.

Postavil by se Biden Německu? Blinken řekl ano, ale dodal , že s novým prezidentem ještě nemluvil o podrobnostech svých názorů. *"Znám jeho jasný názor, že Nord Stream 2 je špatný nápad, " řekl . "Vím, že je připraven použít jakékoli argumenty, aby přesvědčil naše přátele a partnery, včetně Německa, aby v tom nepokračovali . "*

Antony Blink.

O několik měsíců později, když byla stavba druhého plynovodu těsně před dokončením, Blinken promluvil. V květnu, po překvapivém obratu událostí, administrativa zrušila své sankce proti Nord Stream AG a ministerstvo zahraničí uvedlo , že pokusy zastavit spuštění plynovodu s jejich pomocí a za použití diplomacie „*musí nutně trvat* “. Objevily se i zákulisní informace, že americké úřady řekly ukrajinskému prezidentovi **Volodymyru Zelenskému** , který v té době čelil ruské invazi, aby jejich rozhodnutí nekritizoval.

To mělo okamžité účinky. Cruzem vedení republikáni v Senátu oznámili, že zablokují všechny jmenované Bidenovy zahraniční politiky, a poté o několik měsíců odložili rozpočet na obranu. Politico

později popsal Bidenův obrat na druhém ruském plynovodu jako „rozhodnutí, které mnohem více než chaotické stažení z Afghánistánu ohrozilo jeho záměry .

Administrativa pokračovala v tkaní, i když v polovině listopadu dostala čas navíc, když němečtí energetici regulátoři zadrželi souhlas s provozem druhé větve plynovodu Nord Stream. Ceny plynu vzrostly o 8 % během několika dní a v Německu a Evropě rostly obavy, že uzavření ropovodu a rostoucí riziko války mezi Ruskem a Ukrajinou povedou k zimnímu nachlazení, kterému se tak zoufale chtěli vyhnout. . Washington neměl jasno o pozici nového německého kancléře **Olafa Scholze** . Několik měsíců předtím, po porážce v Afghánistánu, Scholz veřejně podpořil výzvu francouzského prezidenta **Emmanuela Macrona během projevu v Praze** za autonomnější evropskou zahraniční politiku, výslovně volající po menší závislosti na Washingtonu a jeho militantní politice.

Během tohoto období se počet ruských vojáků na hranici s Ukrajinou neustále zvyšoval; v prosinci přes 100 000. vojáci zaujali pozice v Bělorusku a na Krymu připraveni k útoku. Popluchy zněly ve Washingtonu hlasitěji a Blinken odhadoval, že velikost armády by se mohla „v krátké době zdvojnásobit “ .

Pozornost administrativy se opět zaměřila na Nord Stream. Washington se obával, že dokud bude Evropa závislá na levných plynovodech, budou se země jako Německo zdráhat financovat Ukrajinu a dát jí zbraně, které potřebuje k porážce Ruska.

Bylo to během tohoto turbulentního období, kdy Biden zmocnil **Jakea Sullivana** , aby vytvořil mezirezortní skupinu, která měla přijít s plánem.

Mělo uvažovat o různých scénářích. Vyrobita však pouze jeden.

Plánování

V prosinci 2021, dva měsíce předtím, než ruské tanky vstoupily na Ukrajinu, Jake Sullivan zorganizoval setkání nové pracovní skupiny – lidí z velitelství společného štábu, CIA, ministerstva zahraničí a ministerstva financí – kde se ptal, jak reagovat na Putinovu nadcházející invaze.

Mělo to být první ze série tajných schůzek, které se konaly v zabezpečené místnosti v nejvyšším patře budovy Old Executive Office Building, kde také sídlil prezidentův Poradní výbor pro zahraniční zpravodajství (FIAB) poblíž Bílého domu. Probíhaly standardní diskuse o různých scénářích, které nakonec vedly k formulaci klíčové předběžné otázky: zda doporučení pro prezidenta připravené skupinou má předpokládat vratné akce (např. další balíček sankcí, měnová omezení) nebo nevratné akce (tj. přímé žaloby, jejichž účinky nelze zvrátit)?

Podle zdroje s přímou znalostí těchto událostí bylo účastníkům schůzky jasné, že Sullivan očekával, že tým navrhne plán na zničení dvou plynovodů Nord Stream, a to bylo prezidentovým přáním.

Během několika následujících setkání účastníci diskutovali o tom, jak provést útok. Námořnictvo navrhlo použít novou ponorku k přímému zničení potrubí. Letectvo diskutovalo o shození bomb se zpožděnými, dálkově spouštěnými pojistkami. CIA trvala na tom, že ať už byla použita jakákoli metoda, vše musí zůstat v tajnosti. Všichni pochopili, co je v sázce. *"Není to sandboxová hra,"* připomněl zdroj. Pokud by byl útok Spojeným státům prokázán, šlo by o „*akt vyhlášení války*“.

CIA již vedl **William Burns**, dobře vychovaný a kultivovaný bývalý velvyslanec v Rusku, který byl náměstkem ministra zahraničí v Obamově administrativě. Byl to Burns, kdo rychle schválil pracovní skupinu ad hoc agentury, jejíž jeden z členů náhodou znal schopnosti hlubinných potápěčů Panama City Navy. Během několika příštích týdnů začali členové týmu CIA pracovat na tajném operačním plánu, aby se potápěči připravili na vyhození potrubí.

William Burns.

Něco podobného se už dělalo. V roce 1971 se americká rozvědka ze dvou dosud nezveřejněných zdrojů dozvěděla, že dvě ruské námořní jednotky na sovětském Dálném východě komunikovaly přes podmořský kabel na dně Ochotského moře. Spojovala oblastní velení námořních sil s velitelstvím ve Vladivostoku.

Narychlo shromážděná skupina úředníků Ústřední zpravodajské služby a Národní bezpečnostní agentury (NSA) se shromáždila na tajném místě poblíž Washingtonu D.C. a vymyslela plán zahrnující použití námořních potápěčů, upravených ponorek a záchranného potápěčského vybavení. Potápěči na kabel nainstalovali odposlouchávací zařízení, která umožňovala snadné zachycení a záznam ruských zpráv na pásky.

Brzy NSA zjistila, že sovětští námořní důstojníci, přesvědčení o bezpečnosti své komunikace, mluvili se svými kolegy bez použití kódů. Záznamová zařízení a kazety se musely vyměňovat každý měsíc a projekt úspěšně běžel další desetiletí, dokud jej neodhalil 44letý civilní technik pracující pro NSA **Ronald Pelton**, který uměl

plynně rusky. Pelton byl zrazen naverbovaným ruským špiónem v roce 1985 a odsouzen do vězení. Rusové mu za informace o operaci zaplatili jen 5 000 dolarů a dalších 35 000 dolarů dostal za další blíže nespecifikovaná operační data, která ruskou stranu zajímají.

Tento podvodní úspěch s kódovým označením „*Ivy Bells*“ se ukázal jako inovativní a riskantní, ale poskytl neocenitelné informace o záměrech a plánech sovětského námořnictva.

Zpočátku byl ale mezirezortní tým skeptický k nadšení CIA pro skrytý podvodní útok. Příliš mnoho otázek zůstalo nezodpovězeno. Vody Baltského moře byly příliš intenzivně hlídkovány ruským námořnictvem a neexistovaly žádné vrtné věže, které by mohly poskytnout úkryt pro operace potápěčů. Možná by potápěči mohli jít do Estonska, poblíž ruských hranic, poblíž plynových terminálů, aby se připravili na misi? *"To by bylo hloupé,"* odpověděla agentura.

Během tohoto „plánování“ podle informátora *„někteří návštěvníci CIA a ministerstva zahraničí stále říkali: „Nedělejme to. Je to hloupé a pokud se to dostane ven, bude to mít katastrofální politické následky .“*

Bez ohledu na to počátkem roku 2022 pracovní skupina CIA informovala Sullivanův mezirezortní tým: *"Našli jsme způsob, jak vyhodit do povětří potrubí . "*

Pak se stala ta úžasná věc. Necelé tři týdny před dnes již zřejmě nevyhnutelnou ruskou invazí, 7. února, se Biden setkal v Bílém domě s německým kancléřem Olafem Scholzem, který se po jistém váhání jednoznačně přiblížil Američanům. Na tiskové konferenci po tomto setkání prezident jednoznačně oznámil : *"Pokud Rusko zaútočí... nebude žádný Nord Stream 2. Ukončíme to . "*

Před dvaceti dny náměstkyně ministra zahraničí Nulandová řekla v podstatě totéž na tiskové konferenci ministerstva zahraničí, která přilákala jen málo médií. *"Chci vám to dnes objasnit, " řekla a*

odpověděla na otázku, " *Pokud Rusko zaútočí na Ukrajinu, Nord Stream 2 bude tak či onak zastaven .* "

Mnoho z těch, kteří se podíleli na plánování mise ke zničení potrubí, bylo zděšeno tím, co viděli jako nepřímý náznak možného útoku.

"Je to jako bychom umístili jadernou bombu do Tokia a řekli Japoncům, že ji odpálíme, " řekl zdroj . *Biden tomu zjevně nerozuměl nebo to ignoroval .* "

Bidenova a Nulandova nerozvážnost, pokud o tom mluvíte, frustrovala některé členy plánovacího týmu. Vytvořila však také příležitost. Podle informátora se někteří vysocí důstojníci CIA domnívali, že plán vyhodit do povětří plynovod „*už nelze považovat za tajnou operaci, protože prezident právě řekl, že víme, jak to udělat*“ .

Díky tomu se plán vyhodit do povětří Nord Stream 1 a Nord Stream 2 náhle změnil z úrovně tajné operace vyžadující informace do Kongresu na úroveň přísně tajné zpravodajské operace vedené za podpory americké armády. Nyní podle pravidel, podle oznamovatele: „*Už nebyla povinnost hlásit tuto operaci Kongresu. Nezbývalo než to provést za skrytých podmínek. Rusové mají v Baltském moři vynikající zpravodajské služby .* "

Členové pracovní skupiny agentury neměli přímý kontakt s Bílým domem a netrpělivě očekávali, zda to prezident myslí vážně, tedy zda mise dostala zelenou. „*Bill Burns přišel a řekl 'Pokračuj'*“ .

Úkon

Ideální základnou pro misi bylo Norsko.

Za posledních několik let krize mezi Východem a Západem Spojené státy výrazně zvýšily svou vojenskou přítomnost v Norsku, jehož západní hranice je 2 650 km od pobřeží severního Atlantiku a překročila polární kruh k hranici s Ruskem. Pentagon investoval stovky milionů dolarů do rozšíření a modernizace zařízení

námornictva a letectva v zemi, čímž vytvořil vysoce placená pracovní místa a lukrativní zakázky, ale také vyvolal určité kontroverze. Nejdůležitější z investic byl pokročilý syntetický radar, umístěný na severu Norska a schopný pokrýt velkou část Ruska, který byl uveden do provozu krátce poté, co americké zpravodajské služby ztratily přístup k dálkovým odposlouchávacím stanicím v Číně.

Byla spuštěna zrekonstruovaná americká ponorková základna, kteřá byla v průběhu let rozšiřována a která nyní měla umožnit užší spolupráci mezi americkými jednotkami a jejich norskými partnery při společném sledování a špehování ruských jaderných sil umístěných 400 km východně na Kola. Poloostrov. USA také rozšířily norskou leteckou základnu na severu země a dodaly Norům flotilu průzkumných letadel Boeing P8 Poseidon, čimž zvýšily dolet pro špehování jakýchkoli ruských pohybů.

Norská vláda na oplátku přes odpor liberálů a centristů v parlamentu loni v listopadu přijala Doplňkovou dohodu o obranné spolupráci (SDCA). Podle jeho ustanovení spadaly některé „pevné“ oblasti na severu země pod jurisdikci amerického soudního systému, a to i v případě zločinů spáchaných americkými vojáky mimo základny, jakož i norskými občany obviněnými nebo podezřelými z brání fungování těchto základen.

Norsko bylo jedním z původních signatářů Severoatlantické smlouvy v roce 1949, během prvních let studené války. Současným generálním tajemníkem NATO je **Jens Stoltenberg**, otevřený antikomunista, který stál v čele norské vlády osm let, než dostal svůj současný post s americkou podporou. Byl jestřáb ve všem, co se týkalo Putina a Ruska; Svou spolupráci s americkou rozvědkou zahájil během války ve Vietnamu. Od té doby se těší bezpodmínečné důvěře. *"Je to rukavice, která perfektně padne do americké ruky,"* komentoval zdroj.

Po návratu do Washingtonu ti, kdo plánovali operaci, věděli, že se musí obrátit na Nory. Podle zdroje „*nenáviděli Rusy a norské námořnictvo mělo spoustu námořníků a potápěčů, kteří po generace získávali zkušenosti s dobře placeným průzkumem ropy a zemního plynu na moři*“ . Dalo se také počítat s tím, že udrží celou misi v tajnosti. Norové by zde mohli mít také zájem. Zničení Nord Streamu – pokud by se to Američanům podařilo – by Norsku umožnilo výrazně zvýšit export zemního plynu do Evropy.

V březnu odletělo několik členů týmu do Norska, aby se setkali s důstojníky místních speciálních služeb a námořnictva. Jednou z nejdůležitějších otázek bylo určit nejvhodnější místo v Baltském moři pro umístění výbušnin. Nord Stream 1 a Nord Stream 2 měly po dvou potrubích a vzdálenost mezi nimi byla menší než 2 km. Plynovody končily v přístavu Greifswald na severovýchodě Německa.

Norské námořnictvo rychle našlo to správné místo: mělké vody Baltského moře, pár kilometrů od dánského ostrova Bornholm. Tam vedla potrubí od sebe 1,5 km, na mořském dně v hloubce pouhých 80 m. To byla hloubka na dosah potápěčů obsluhujících norskou minolovku třídy Alta, kteří se potápěli se směsí kyslíku, dusíku a helia v nádržích, a může instalovat profilovaná zatížení C4 na betonové kryty čtyř potrubí. Byla by to zdlouhavá, zdlouhavá a nebezpečná práce, ale vody kolem Bornholmu měly ještě jednu výhodu: nejsou zde žádné velké mořské proudy, což značně usnadňuje potápění.

Po provedení několika analýz se Američané rozhodli.

V tomto okamžiku opět vstupuje do hry široce neznámá skupina hlubinných potápěčů z Panama City. Zdejší potápěčské centrum, které cvičilo účastníky operace Ivy Bells, vnímají absolventi elitní námořní akademie v Annapolis, kteří chtějí většinou sloužit u speciálních jednotek (Seals), jako piloti stíhaček *nebo* na ponorkách, jako nedůležitou zálohu. . Stane-li se někdo „černou botou“, tedy palubním důstojníkem považovaným za méně atraktivního, může být vždy přidělen do posádky torpédoborce, křižníku nebo ponorky. Nejméně efektní epizodou je boj s minami. Potápěči, kteří jsou do toho zapojeni, se nikdy neobjevují v hollywoodských filmech ani na obálkách populárních časopisů.

„Nejlepší hlubinní potápěči tvoří malou komunitu a pro tuto operaci byli naverbováni pouze ti nejlepší z této malé skupiny; bylo jim řečeno, že mohou být povoláni do CIA ve Washingtonu,“ uvedl zdroj.

Norové a Američané již určili místo a dodavatele, ale vyvstala další obava: jakákoli neobvyklá podvodní aktivita u pobřeží Bornholmu by mohla přitáhnout pozornost švédského nebo dánského námořnictva, které by to mohlo nahlásit.

Bornholm.

Dánsko bylo jedním ze zakládajících členů NATO, známým ve zpravodajském světě udržováním zvláštních vztahů s Velkou Británií. Švédsko požádalo o členství v NATO a mělo vynikající dovednosti v používání svých systémů detekce zvuku a magnetických senzorů pod vodou, což mu umožňovalo detekovat ruské ponorky, když se občas objevily kolem vzdálených švédských souostroví a byly nuceny vynořit se.

Norové přesvědčili Američany, že by měli být vysocí úředníci v Dánsku a Švédsku obecně informováni o možné činnosti potápěčů v oblasti. Tímto způsobem mohl zasáhnout někdo výše, bagatelizoval jakékoli zprávy na toto téma a vyřadil je z řetězce komunikace velení. *"To, co věděli a co jim bylo řečeno, jsou dvě zcela odlišné věci,"* řekl mi zdroj. Na žádost o vyjádření norské velvyslanectví neodpovědělo.

Role Norů byla zásadní i při řešení dalších problémů. Ruské námořnictvo bylo známé tím, že mělo technologii pro lokalizaci a zacílení podmořských min. Americké výbušné sady musely být ukryty

tak, aby je ruské systémy rozpoznaly jako přirozený prvek mořského dna, což vyžadovalo zohlednění určité úrovně slanosti vody. Norové zde našli řešení.

Byli to také Norové, kteří našli odpověď na klíčovou otázku, kdy by měla být operace provedena. Za posledních 21 let, každý červen, pořádala americká 6. flotila sídlící v italském přístavu Gaeta jižně od Říma velké cvičení NATO v Baltském moři za účasti desítek spojeneckých lodí z regionu. Další cvičení, známé jako Baltic Operations 22 nebo BALTOPS 22, mělo proběhnout znovu v červnu. Norové navrhli, že by byly dokonalým krytem pro instalaci výbušnin.

Američané k tomu přidali jeden důležitý prvek: přesvědčili plánovače 6. flotily, aby ke cvičením přidali program výzkumu a vývoje. Cvičení, jak uvádí námořnictvo, měla provádět 6. flotila ve spolupráci s „vojenskými výzkumnými centry“. Jeden z jejich prvků se měl odehrát u pobřeží Bornholmu za účasti potápěčských týmů NATO, které měly miny nainstalovat a následně soutěžit v jejich hledání a likvidaci pomocí nejmodernější podvodní technologie.

Bylo to užitečné cvičení a zároveň skvělé krytí. Kluci z Panama City by udělali svou práci a nálože C4 by byly nainstalovány do konce BALTOPS 22 s pojistkou nastavenou na 48 hodin. Američané a Norové měli být dávno pryč před prvním výbuchem.

Dny se odpočítávaly. *"Hodiny odbíjely, blížili jsme se k misi,"* říká zdroj.

A pak měl Washington další nápad. Nálože měly být umístěny během BALTOPS, ale Bílý dům začal být znepokojen tím, že dvoudenní období mezi koncem manévrů a jejich detonací bylo příliš krátké a zapojení Spojených států do operace by tak bylo zřejmé.

Bílý dům pak položil novou otázku: *"Mohli by kluci v terénu navrhnout nějaký způsob, jak vyhodit potrubí do povětří později, jakmile bude vydán rozkaz?"* .

Někteří členové plánovacího týmu byli zuřiví a frustrovaní prezidentovou zjevnou nerozhodností. Potápěči z Panama City trénovali nasazení C4 na potrubí mnohokrát, mimo jiné i během BALTOPS, ale nyní bylo na norském týmu, aby navrhl způsob, jak splnit jeho přání – umožnit provedení rozkazu v okamžiku, kdy si zvolí.

CIA byla zvyklá řešit svévolné změny plánů na poslední chvíli. Celá situace však znovu rozdmýchala jisté pochybnosti o smysluplnosti a legálnosti celé operace.

Prezidentovy tajné příkazy připomínaly dilemata CIA během vietnamské války, kdy prezident **Lyndon Johnson**, tváří v tvář narůstajícím protiválečným protestům, nařídil agentuře, aby překročila svůj mandát – zejména zákony zakazující jí působit na území USA – a dodržovala protiválečné protesty. -váleční vůdci, aby zjistili, zda je neovládá komunistické Rusko.

Nakonec agentura souhlasila a v 70. letech jsme se dozvěděli, jak daleko to může zajít. Po odhalení skandálu Watergate se média zabývala dalšími případy špionáže CIA na amerických občanech, její účasti na atentátech na vůdce v jiných zemích a svržení socialistické vlády Salvadora **Allendeho**.

Odhalení těchto skandálů v sérii dramatických slyšení v polovině 70. let ve výboru Senátu vedeného **Frankem Churchem** z Idaho jasně ukázalo, že tehdejší ředitel agentury **Richard Helms** uznal, že je povinen uposlechnout všechny příkazy prezidenta, i ty v rozporu se zákonem.

V nepublikovaném zákulisním svědectví Helms slavnostně vysvětlil, že dodržováním tajných příkazů prezidenta měl člověk „*téměř status Neposkrvněné Panny*. (...) *Ať je to vhodné nebo ne, CIA funguje podle jiných provozních pravidel a zásad než kterákoli jiná vládní agentura*. Ve skutečnosti senátorům řekl, že jako šéf CIA pochopil, že pracuje pro korunu, ne pro ústavu.

Američané operující v Norsku postupovali podle stejného vzoru a zahájili pečlivou práci na řešení nového problému – problému vzdáleného odpálení náloží C4 na Bidenův příkaz. Byl to mnohem náročnější úkol, než se zdálo ve Washingtonu. Tým v Norsku netušil, kdy chtěl prezident stisknout tlačítko. Stane se to za pár týdnů, měsíců, půl roku nebo možná později?

C4, připojený k potrubí, měl být zapálen sonarovou bójí shozenou těsně předtím, než explodovala z letadla, ale postup vyžadoval nejmodernější technologii zpracování signálu. Pojistky připojené ke čtyřem trubkám však mohly být náhodně odpáleny složitým polem zvuků mořského dna v přeplněném Baltském moři - zvuky z lodí proplouvajících blízko i daleko, podvodní vrty, seismické události, vlny a dokonce i mořský život. Aby se tomu zabránilo, sonarová bóje by vydávala sekvenci nízkofrekvenčních tónových zvuků, velmi podobných flétně nebo klavíru, které by byly rozpoznány pojistkovým mechanismem a po naprogramovaném časovém intervalu by spustily explozi. *"Potřebovali byste dostatečně silný signál, aby žádný jiný zvuk nemohl náhodně spustit detonaci," řekl mi Theodore Postol*, emeritní profesor fyziky, technologie a národní bezpečnosti na Massachusetts Institute of Technology (MIT). Postol, který sloužil jako vědecký poradce velitelství námořních operací Pentagonu, říká, že problém, s nímž se skupina v Norsku potýkala kvůli zpoždění Bidenova rozhodnutí, představoval značné riziko: „Čím déle jsou výbušniny ve vodě, tím větší je riziko, že vybuchne *náhodný signál* .

Dne 26. září 2022 provedl průzkumný letoun norského námořnictva P8 zdánlivě rutinní let a shodil sonarovou bójí. Jeho signál dosáhl nejprve Nord Stream 2 a poté Nord Stream 1. O několik hodin později byly odpáleny vysoce výkonné výbušniny a tři ze čtyř potrubí se staly nepoužitelnými. Během několika minut byly na hladině vidět skvrny metanu z poškozených plynovodů a svět se dozvěděl, že se stalo něco nevratného.

Důsledky

Bezprostředně po výbuchu plynovodu americká média zpracovala tuto událost jako nevysvětlenou záhadu. Opakovalo se , že pravděpodobným viníkem je Rusko, což měly být potvrzeny kontrolovanými úniky informací z Bílého domu, ale v žádném případě nevysvětlovaly motivy takové sebesabotáže, kromě požadavku na nejobyčejnější pomstu. O několik měsíců později, když vyšlo najevo, že ruské úřady diskrétně odhadovaly náklady na opravu plynovodů, New York Times uvedl , že to „*komplikuje teorie o odpovědnosti*“ za útok. Žádný z předních amerických novin nezopakoval výhrůžky zničením ropovodu, které dříve vyslovili Biden a náměstkyně ministra zahraničí Nulandová.

Nikdy nebylo příliš jasné, proč mělo Rusko zničit své vlastní ziskové ropovody. Mezitím prezidentovo rozhodnutí zdůvodnil ministr zahraničí Blinken.

Blinken na tiskové konferenci v září loňského roku na otázku o důsledcích rostoucí energetické krize v Evropě uznal, že situace má své potenciální výhody: „*Je to jedinečná příležitost, jak jednou provždy ukončit závislost na ruských energetických zdrojích, a připravit tak Vladimira Putina o možnost zacházet s nimi jako s prostředkem k provádění svých imperiálních projektů. To je velmi významné a dává nám to úžasnou strategickou příležitost v nadcházejících letech, ale zároveň musíme udělat vše, co je v našich silách, abychom zajistili, že důsledky této situace nebudou zatěžovat občany našich zemí a ostatní po celém světě .*

Poměrně nedávno vyjádřila Victoria Nuland svou spokojenost se zničením nejnovějších ropovodů. Koncem ledna předstoupila před senátní výbor pro zahraniční vztahy a řekla senátorovi Tedovi Cruzovi: „*Stejně jako vy a věřím, že i administrativa, jsem velmi potěšena, že Nord Stream 2 je dnes, jak rád říkáte, šrotem na mořské dno*“ .

Informátor má mnohem přímočařejší pohled na Bidenovo rozhodnutí ohledně sabotáže na téměř 2500 km dlouhých potrubích Gazpromu na začátku zimy. "No, " říká a soudí prezidenta, " *musím uznat, že ten chlap má koule.*" *Řekl, že to udělá, a také to udělal .* "

Když se ho zeptali na nedostatečnou odezvu ze strany Rusů, cynicky prohlásil: "*Možná chtějí nejprve získat schopnost dělat věci jako my .* "

„Je to krásný krycí příběh. pokračuje . Jediný problém byl rozhodnout se to udělat . "

Seymour Hersh

Zdroj: <https://seymourhersh.substack.com/p/how-america-took-out-the-nord-stream> .